

Merry Christmas

Deu nades pop que pots escoltar en bucle aquestes festes d'alegria i fum, fum, fum

Foto: Andrés Nieto Porras

Doncs això: que bon Nadal... and a happy New Year!

1. Sufjan Stevens, *Holy Holy, Holy*.

L'*enfant terrible* del pop, l'home de la veu fràgil i els arranjaments detallistes, ens va sorprendre fa dos anys amb un deliciós regal de Nadal: un estoig amb cinc ep's on hi podies trobar un curtmetratge, un cançoner, un pòster de l'artista una mica estrany, un grapat d'adhesius, dibuixos i què més? ah, sí, 42 motius en forma de cançó per constatar que ningú fa nades com ell.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=-CpeyJNiiDs>

2. The Crystals, *Santa Claus is coming to town*.

Parlant d'enfants terribles, el cas de Phil Spector és paradigmàtic. Abans de fer 21 anys ja era el productor més prestigiós del pop. La seva concepció gairebé wagneriana a l'hora d'instrumentar les cançons el va transformar en una icona a principis dels 60. Una altra cosa ben diferent era la seva personalitat. Paranoic, excèntric, violent i mesquí va acabar aïllat a la seva mansió envoltat de records i d'armes. Ningú es va estranyar gaire quan el van acusar d'assassinat. Això sí, ens va deixar el millor disc nadalenc de la història del pop, un disc que va tenir la mala fortuna de ser

publicat l'endemà de l'assassinat de John Kennedy. No el va comprar ningú.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=FK2tcFFB6ZM>

3. Joni Mitchell, *River*.

D'ella deia David Crosby que és tan modesta com Napoleó. Potser sí, però si jo hagués compost cançons tan excepcionals com *A Case of You* o *Both Sides Now* també seria un cregut insuportable. Aquesta cançó no parla del Nadal si no de les ganes que tots hem tingut de poder desaparèixer una estona, encara que sigui patinant per un riu gelat. La sort és que en el pròleg i en l'epíleg el piano ens recorda que tot això passa just abans de Nadal. I ja tenim excusa per ficar-la aquí.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=F8MqF7xEGhs>

4. Carmen Consoli, *Moderato in Re Menore*.

Aquesta siciliana de veu impossible ens regala un retrat despietat d'un professor d'escola la vigília de Nadal, sense dona i sense regals per desembolicar, de la seva sensació de soledat infinita, reflectida en una tornada demolidora: "I hauria volgut trobar al seu costat una companya primorosa i amable; i com li hauria agradat sentir el calor d'un altre cos sota els seus llençols."

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=KTFA7YXpl_o

5. Tom Waits, *Christmas Card From a Hooker in Minneapolis*.

Està clar que si Tom Waits fa una cançó sobre Nadal la lletra no parlarà d'angelets ni de campanes o d'establies. No, ell ens explica la història d'una dona que envia una carta al seu exestimat explicant-li que està prenyada però que te un novio nou i que tot li va força bé. Al final resulta que tot plegat és mentida, que fa de prostituta, que l'està escrivint des de la presó, desesperada i que es troba sola com un mussol. Molt de Tom Waits, vaja.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=d1zc6gyXdZg>

6. The Shins, *Wonderful Christmstime*.

Ho deia Winona Ryder en una pel·lícula: escoltar The Shins et canvia la vida. Potser va exagerar una mica, però aquesta banda d'Albuquerque sempre et recompensa amb dosis abundants de pop intel·ligent i angulós. Aquí es disfressen de Beach Boys i ens desitgen un bon Nadal, com a bons minyons que són.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=9lBqwAKv8b8>

7. Regina Spektor, *My Dear Acquaintance*.

Quan tenia nou anys Regina Spektor va deixar les classes de piano al seu Moscou natal per fer cap al Bronx i escoltar rock'n'roll. Amb aquesta barreja, la seva música havia de ser diferent per nassos. Aquí, però, es disfressa de bona nena i ens desitja bones festes i sobretot un molt bon any nou.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=SG8mbe2Ck3c>

8. Eels, *Christmas is going to the dogs*.

Mark Everett també és tot un personatge. Si podeu trobar un llibre seu que es diu *Coses que els nets han de saber*, agafeu-lo i entendreu per què ho dic. En aquesta cançó, el Mark es posa en la pell d'un gos fart de tombar repartint regals que somia jeure al costat de la llar de foc i empassar-se conillets de tres en tres. Què voleu, cadascú te els seus desitjos, no?

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=990mPBU5wZE>

9. She and Him, *The Christmas Waltz*.

Són la parella impossible del pop actual. Ell introvertit i hieràtic, ella actriu glamurosa i desitjada. El resultat de la seva unió és fresc i fascinant, com una revisió dels duets dels seixanta. Zooey Deschanel i M. Ward s'entenen, com demostra aquesta deliciosa nadala de ritme terciari.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=tMP720rdj8c>

10. The Pogues, *Fairytale of New York*.

De totes les nadales pop que es fan i es desfan, cap superarà mai aquesta meravella protagonitzada per Shane McGowan i la tristament desapareguda Kristy MacColl. Després d'una introducció inspirada en Ennio Morricone i la seva banda sonora de *Once Upon a Time in America*, el bo del Shane es fica en el paper d'un exactor alcohòlic que des d'una cel·la de Nova York recorda dies de glòria passats amb la seva parella, la qual dialoga amb ell de manera sublim, passant de la fúria i l'escarni a la tendresa i enyor més total. "Em vas prendre els somnis quan et vaig conèixer", diu ella desolada. La resposta d'ell és memorable: "Els porto amb mi, estimada, els vaig ajuntar amb els meus, mai podré fer-ho fer-ho sol perquè he construït els meus somnis al teu voltant".

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=j9jbdgZidu8>

** Un tal Bob Dylan va dir un dia que caldria una moratòria sonora, un temps prudencial en què es prohibís als músics compondre res perquè així podríem assimilar totes les cançons que se'ns acumulen abandonades pels racons de casa. Com que a Catorze ens estimem els músics i la seva manera curiosa de guanyar-se la vida, proposem una solució menys radical: un cançoner per acotar una mica els milers de propostes musicals que ens truquen a la porta sense parar. Es tracta de buscar un fil argumental que agermani cançons medicinals, d'aquelles que t'aparien fins i tot el dia més costerut. En diem Partitures (<http://catorze.naciodigital.cat/grans/temes/487/partitures>) i estan pensades per fer-vos companyia, ja sigui a tot drap o com a teló de fons mentre feinegeu.*